

Pane prezidente

Nohavica

D

Emi

1. Pane prezidente, ústavní činiteli,

A7

D

píšu vám dopis, že moje děti na mně zapomněly,
jde o syna Karla a mladší dceru Evu,
rok už nenapsali, rok už nepřijeli na návštěvu.

G

Ami

Ref. Vy to pochopíte, vy přece všechno víte,

D7

G

vy se poradíte, vy to vyřešíte, vy mě zachráníte.
Pane prezidente, já chci jen kousek štěstí,
pro co jiného jsme přeci zvonili klíčkama na náměstí.

Vy to pochopíte, vy se mnou soucítíte, ¼

Ale vy mě pochopíte...

*. Pane prezidente...

2. Pane prezidente a ještě stěžuju si,
že mi podražili pivo, jogurty, párky i trolejbusy,
i poštovní známky i bločky na poznámky
i telecí plecko, Řecko i Německo - prostě všecko.

3. Pane prezidente mé České republiky,
oni mě propustili na hodinu z mé fabriky,
celých třicet roků všecko bylo v cajku,
teď přišli noví mladí a ti tu řádí jak na Klondiku.

4. Pane prezidente, moje Anežka kdyby žila,
ta by mě za ten dopis, co teď tady píšu, patrně přizabila,
řekla by: Jaromíre, chováš se jak malé děcko,
víš co on má starostí s celú tu Evropu, s vesmírem
a vůbec všecko.